

Iz kapitola 33.

[1] Běda tobě, který šíříš zhoubu a sám nejsi huben, který jednáš věrolomně, ač se vůči tobě nikdo věrolomně nezachoval. Až dokončíš zhoubu, propadneš sám zhoubě, až dovršíš věrolomnost, bude věrolomně naloženo s tebou. [2] Hospodine, slituj se nad námi, v tebe skládáme naději! Buď paží svého lidu každé ráno i naší spásou v čase soužení. [3] Národy se rozprchávají před mocným hřmotem, před tvou vyvýšeností se pronárody rozptylují. [4] Kořist vám bude sebrána, jako by ji sebral hmyz, jako přepadávají kobylky, tak bude napadena. [5] Vyvýšen je Hospodin, jenž přebývá na výšině, naplňuje Sijón spravedlností a právem. [6] Bude věrnou jistotou tvé budoucnosti, klenotnicí spásy, moudrosti a poznání, jejímž pokladem je bázeň před Hospodinem. [7] Hle, mužové Ariela úpějí na ulicích, poslové pokoje hořce pláčou. [8] Silnice jsou liduprázdné, pocestní přestali chodit. Smlouva se porušuje, města jsou v nevážnosti, člověk nemá cenu. [9] Truchlí, chřadne země, zahanben je Libanón a vadne. Šáron podobá se pustině, Bášan i Karmel shazují listí. [10] "Nyní povstanu," praví Hospodin, "nyní se vyvýším, nyní se zvednu!" [11] Obtěžkáte senem, porodíte slámu. Váš dech je oheň a pozře vás. [12] Národy budou vypalovány jako vápno, jako posekané trní vzplanou v ohni. [13] Slyšte, vzdálení, co činím, poznejte, blízcí, mou bohatýrskou sílu! [14] Hříšníci na Sijónu dostali strach, rouhačů se zmocnilo úzkostné chvění: Kdo z nás může pobývat u šířícího ohně? Kdo z nás může pobývat u věčného žáru? [15] Ten, kdo žije spravedlivě a mluví, co je správné, a zavrhuje zisk z vydírání, ten, kdo třepe rukama, že nevezme úplatek, kdo si zacpe uši, aby neslyšel výzvu k prolévání krve, kdo zavírá oči, aby nepřihlížel ke zlu, [16] ten bude přebývat na výšinách; nepřístupné vrcholky skal mu budou nedobytným hradem, bude mu dán chléb, vody mu potečou neustále. [17] Tvoje oči uzří krále v jeho kráse, spatří zemi rozprostírající se do dálky. [18] Tvé srdce bude rozjímat o někdejší hrůze: Kde je ten, kdo předpisoval daně? Kde je výběrčí? Kde ten, kdo počítával věže? [19] Nespatříš už nestoudný lid, lid temné řeči, která se poslouchat nedá, směšného jazyka, jemuž rozumět nelze. [20] Pohleď na Sijón, město našich slavností! Tvé oči spatří Jeruzalém, nivu poklidnou, stan, který nebude stržen, jehož kolíky nikdy nebudou vytrženy a z jehož provazů se žádný nepřetrhne. [21] Neboť tam je náš Vznešený, Hospodin. Je to místo, kde jsou řeky, říční ramena přeširoká; nevydá se tam veslice a vznosný koráb tam nepřeplyje. [22] Hospodin je náš soudce, Hospodin je náš zákonodárce, Hospodin je náš král, on nás spasí. [23] Tvé provazy povolily, nebudou schopné udržet stěžeň ani napnout plachtu. Tehdy bude rozdělena hojná kořist, i kulhaví si naloupí lup. [24] Nikdo z obyvatel neřekne: "Jsem nemocen." Lidu, který tam bydlí, bude odpuštěna nepravost.